

kronisk syge, det gik kun ud paa Ydelse af en haardt tiltrængt midlertidig Hjælp, men fra kommunistisk Side vilde man gerne anbefale, »at hele Spørgsmaalet om en Revision af Rentelovgivningen, hvorom alle Partier jo har udtalt Enighed, ikke mindst under Valgkampen, snarest bliver løst paa en for Rentenyderne tilfredsstillende Maade«.

Under Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget gav *Arbejds- og Socialministeren* en Redegørelse for, hvad der hidtil var gjort for Rentenyderne under Krigen. Alt i alt mente han ikke, at deres Stilling var forringet i Forhold til før Krigen, men det maatte alligevel erkendes, at den i det hele var vanskelig. »Deres Levestandard var allerede før Krigen lav, og selve Systemet, hvorved Rentens Regulering sker en Gang om Aaret, kan under de stærke Prisstigninger i Krigens første Aar have bevirket, at Ydelse til Tider ikke helt har holdt Trit med Stigningen i Leveomkostningerne. Paa den anden Side har Regeringen endnu ikke haft Mulighed for at tage Stilling til Spørgsmaalet om en varig Forbedring af Alders- og Invalidere, en Forbedring, vi finder ønskelig i det Omfang, vor finansielle Stilling og Hensynet til eventuelle andre paakrævede sociale Forbedringer tillader det. Vi har maattet afvente den Betænkning, som vil fremkomme i Løb af kort Tid fra det til Behandling af Lovens Fradragsregler nedsatte Embedsmandsudvalg, som ogsaa har taget Spørgsmaalet om Forhøjelse af Tillægget til Renten med sine Overvejelser. Jeg finder det derfor rimeligt, at der foreløbig ydes Rentenyderne et Tillæg i Forbindelse med Julen til Afholdelse af særlig paatrængende Udgifter til Brændsel, Beklædning o. lign., et Tillæg, jeg dog under Hensyn til, at der allerede en Gang i Aar er blevet ydet en betydelig ekstraordinær Støtte til Rentenyderne, mener bør fastsættes under behørig Hensyntagen til hele den vanskelige økonomiske Situation.«

Ogsaa Partiernes Ordførere udtalte sig velvilligt om Lovforslaget. *Edvard Sørensen* (V.) havde ganske vist hellere set, at man ikke havde foretaget en stykkevis Lovgivning paa dette Omraade, men saa hurtigt, som det var muligt, havde bestræbt sig for at faa en Nyordning gennemført. Da Forslaget nu forelaa, ønskede hans Parti imidlertid at være med til at yde de gamle et vist Beløb som Julegave. Hvor stort det skulde være, maatte man forhandle nærmere om.

I det af Folketinget nedsatte Udvalg sluttede et Flertal (Venstres, Det radikale Venstres og Det konservative Folkepartis Medlemmer) sig til et af Arbejds- og Socialministeren stillet *Ændringsforslag*, hvorefter Lovforslaget skulde have den Affattelse, der blev den endelige Lovs. Naar de kronisk syge holdtes uden for de heri indeholdte Bestemmelser,